

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1032

гр. София, 11.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в закрито заседание на 11.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **487** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „Т. А.“ – Е. – [населено място], представлявано от управителя С. А. Б. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-0308-00027 / 19.12.2020г. по чл.171, т.2а от Закона за движение по пътищата, издадена от началник група към ОДМВР Т., РУ О. - прекратяване регистрацията на ППС – лек автомобил „Опел З.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца. Делото е насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за 23.03.2021г. от 14.00 часа.

С молба рег. № 2721/27.01.2021г. жалбоподателят е депозирал и искане за спиране изпълнението на заповедта. Излага твърдения, че предварителното изпълнение на оспорената ПАМ води до значителни имуществени вреди за дружеството предвид предмета му на дейност – търговия и преработка на зърнени култури. Изтъква, че с прекратяването на регистрацията на МПС жалбоподателят е поставен в неблагоприятно положение и необходимостта от ползване на друг автомобил за транспортни нужди, което затруднява дейността и води до извършване на допълнителни разходи. Излага доводи по съществуването на спора – за липсата на знание, че водачът М. М. е представил неистински документ – СУМПС.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

По силата на чл. 171, т. 2а, б. а от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за

категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година.

Съгласно чл. 172 ЗДВП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, т. 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от закона се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез визираните в нормата способи, като изрично законодателят е посочил, че в случаите по чл. 171, т. 2а, буква "а" налагането на принудителните административни мерки от ръководителите на службите за контрол се извършва чрез: отнемане на документите по чл. 165, ал. 2, т. 1 и чл. 166, ал. 2, т. 1 ЗДВП, както и отнемане на табели с регистрационен номер по чл. 165, ал. 2, т. 2.

Според чл. 172, ал. 4, ал. 5 и ал. 6 ЗДВП, в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м", "н" и т. 2а от закона свидетелството за регистрация на моторното превозно средство се иземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение на лицето, управлявало моторното превозно средство, а в случаите на чл. 171, т. 2а се иземват и табелите с регистрационен номер. Редът за връщане на свидетелството за регистрация на моторното превозно средство на собственика на превозното средство в случаите по чл. 171, т. 2, букви "в", "к", "л", "м" и "н" се определя с наредбата по чл. 140, ал. 2. Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Изрично в чл. 172, ал. 6 ЗДВП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Посоченото от законодателя, че жалбата не спира изпълнението на заповедта, води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл. 166, ал. 4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от Съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на О. на ВАС.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Предпоставките за спиране са визираны в чл. 166 АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 ЗДВП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В

конкретния случай предварително изпълнение на заповедта е допуснатото по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно.

За да бъде уважено това искане, в тежест на молителя е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

При допуснато по силата на изрична разпоредба на приложимия за случая закон предварително изпълнение, наличието на ценност от вида на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК е презюмирано от законодателя неоторимо. Затова защитата по чл. 166 от АПК има за предмет не установяването на липса на ценност от изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, каквито са част от доводите на молителя, а кумулативното наличие на две предпоставки: 1 друг противопоставим интерес- "значителна или трудно поправима вреда", която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА; 2. настъпването на нови обстоятелства. Заявените по делото обстоятелства, с които искателят аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение не обуславят неговата основателност по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.

Поради превес на обществения интерес, а именно безопасност на движението за всички участници в него, съдът не намира основания за спирането на заповедта поради причинените временни неудобства за собственика на МПС, който е длъжен да не предоставя автомобила си на неспособни водачи, поради факта, че същите по дефиниция са опасни на пътя. Ето защо в случая превес следва да се даде на обществения интерес, пред частния.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-0308-00027 / 19.12.2020г. по чл.171, т.2а от Закона за движение по пътищата, издадена от началник група към ОДМВР Т., РУ О. - прекратяване регистрацията на ППС – лек автомобил „Опел 3.“ с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния

административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :